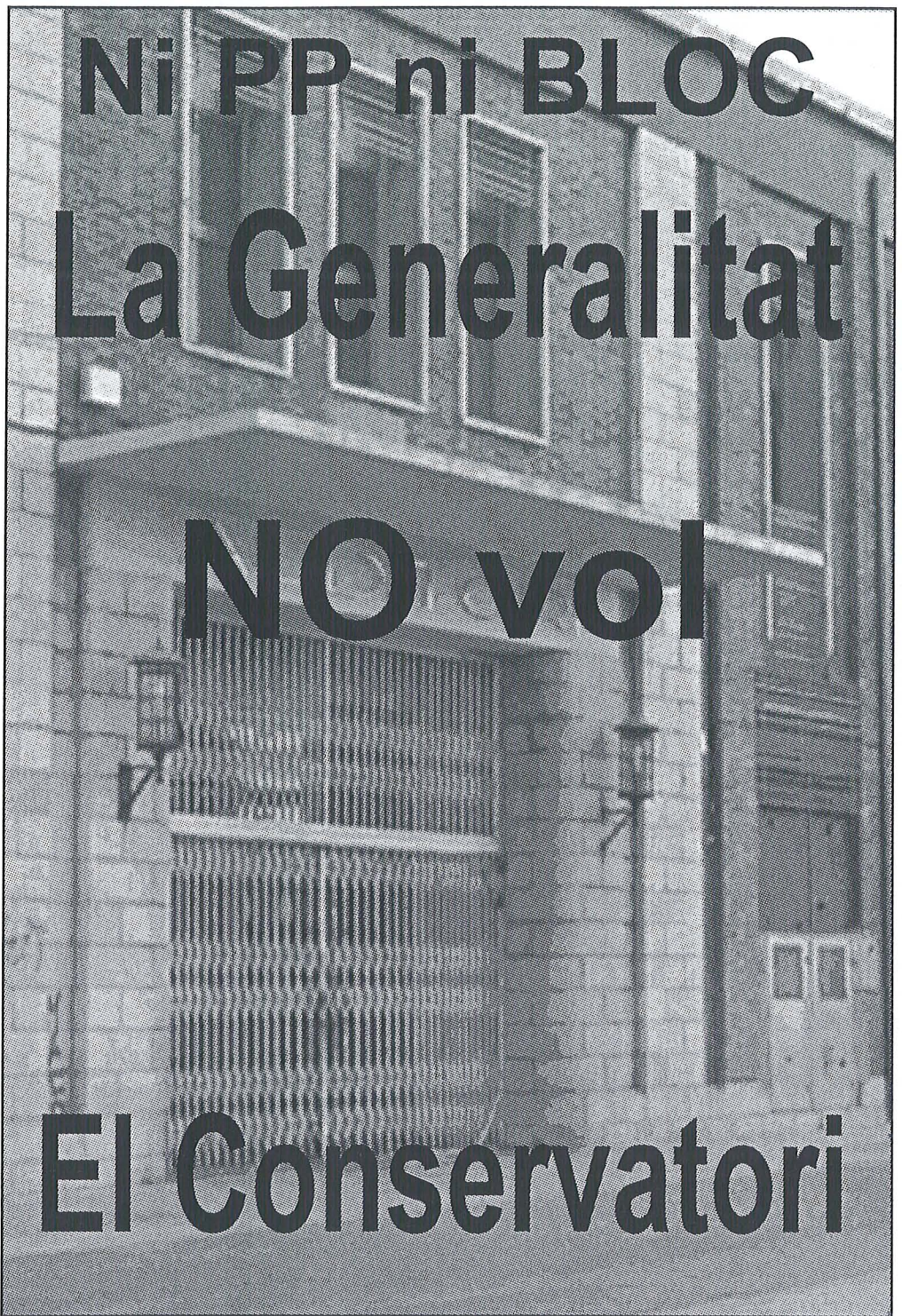

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 9 de gener de 2004 • Núm. 416 • Any X • 0.75 Euros

Volta als aljubs: 150 persones van participar en l'excursió per visitar el patrimoni

Sant Antoni

Comencem amb l'embolicada de les coques

Benicarló va animar el pilot Pellicer abans de partir cap al Rally Paris-Dakar

L'Oficina d'Informació Juvenil torna a funcionar

El PP posa en perill el Conservatori

Guzmán considera que la Generalitat discrimina Benicarló no finançant el seu conservatori quan si ho fa amb els de València

TEXT: Redacció

El conservatori de música Mestre Feliu suposa una despesa anual de 170.000 euros a l'Ajuntament de Benicarló a causa de l'escassa partida pressupostària que designa la Conselleria de Cultura tot i que la procedència de l'alumnat és comarcal.

El centre, situat en les instal·lacions de l'auditori municipal, va ser inaugurat el curs 1997/1998. Des de llavors, compta amb un equip de professors titulats i seguint el procés d'adaptació al nou sistema educatiu ofereix la possibilitat de cursar diverses etapes educatives, com són els quatre cursos del grau elemental i els tres cicles del grau mitjà, moment en què es porta a terme una orientació per a arribar a una semi professionalització de tot l'alumnat i se l'informant de les diverses sortides professionals, així com de les

distintes titulacions a obtenir. La finalitat d'aquest ambiciós projecte no és altra que fer arribar a les comarques i localitats veïnes, l'oportunitat de realitzar uns estudis professionals de música sense la necessitat de desplaçar-se a d'altres centres situats a major distància.

Entre les diverses assignatures que s'imparteixen es troba la de flauta, llenguatge musical, clarinet,

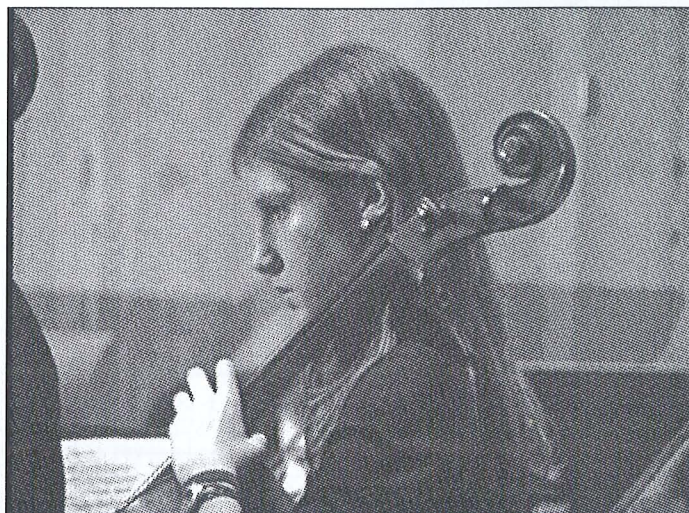
cor, saxofon, orquestra, trompeta, música de càmera, oboè, harmonia, trombó, piano complementari, tuba, anàlisi, violí, història de la música, viola, fonaments de la composició, violoncello, idiomes (cant), contrabaix, guitarra, piano, percussió, cant i trompa.

Entre les xifres més significatives que es desprenen del funcionament del centre es troben els 260.000 euros anuals dedicats al pagament del professorat, els 35.000 que es destinen a despeses diverses com és el cas del material, les obres, el telèfon o les fotocòpies. De totes aquestes despeses només 80.000 euros són aportats per l'administració autonòmica, mentre que 40.000 euros són els que s'obtenen de les matrícules anuals, cal no oblidar que no existeixen quotes mensuals. Unes matrícules que ascendeixen als 42 euros **"molt menys del que**

s'hauria de pagar i que de fet es paga en altres conservatoris", segons diu Guzmán. D'aquesta manera, la inversió que ha d'afrontar l'ajuntament cada any és de 170.000 euros tot i que com s'ha dit els alumnes no procedeixen tan sols de Benicarló, sinó que un percentatge important, que arriba al 30%, és d'altres localitats.

Segons explicava el regidor de cultura de l'Ajuntament de Benicarló, José Luis Guzmán, en l'última visita, a mitjans octubre, el Director General d'Educació ja va deixar clar que la Generalitat no tenia intenció d'assumir les despeses del conservatori. Així doncs, afegia Guzmán que des de la Conselleria de Cultura es prioritzen, **"com és normal"**, altres àmbits com l'ensenyament obligatori, per la qual cosa cada vegada que es fan modificacions en el sistema educatiu es torna a començar des del principi i queden sempre relegats fins el final aspectes com la música i els idiomes.

En aquest sentit, Guzmán assegurava que l'Escola Oficial d'Idiomes té actualment una xarxa mínima i pobra i **"el que passa a Castelló és un fet aïllat i particular"**, que succeeix perquè des d'aquest organisme **"s'està per la tasca, no per la Conselleria"**. Per això, presagiava que l'assumpció dels costos del centre **"no serà una reali-**

en no finançar-lo adequadament

tat mai fins que el conseller de cultura no siga un músic o li pose ganex al tema".

D'altra banda, Guzmán no entén la situació discriminatòria que sofreix la província de Castelló, on la Generalitat no assumeix el cost de cap consistori mentre que a València es poden trobar conservatoris finançats per la conselleria a dos passes l'un de l'altre i posava com exemples, el d'Alaquàs o Alzira entre

d'altres. I és que mentre allà hi ha una xarxa prou àmplia, a la província de Castelló l'únic del que se'n fa càrrec completament conselleria és del de la capital de la Plana.

L'elevat cost que suposa el conservatori per a l'ajuntament actualment impedeix d'una banda incrementar el nombre d'assignatures i de cicles a impartir en el centre i, d'altra banda, provoca el descontentament del professorat quant

a salaris. En aquest sentit, Guzmán assegura que malgrat que es tracta de docents, "els seus sous s'emmarquen en un règim especial de cobrament pel que se'ls remunera en funció de les hores que treballen". Unes hores que l'any passat eren 20 a la setmana i que aquest any s'han incrementat a 24 tot i que la seua reivindicació és de 37.5 hores setmanals de mitjana. Una situació que

segons afirmava Guzmán no podria assumir l'ajuntament de Benicarló perquè en aquest cas caldria assignar una partida anual de 400.000 euros.

Davant l'esforç econòmic que ha de fer el consistori cada any, l'edil ja avançava que de cara al pròxim curs caldrà incrementar les taxes per a facilitar la viabilitat del centre.

Recuperen la relegada Oficina d'Informació Juvenil

TEXT: noemiOMS

Després de tres anys d'inactivitat, Benicarló ha recuperat l'oficina d'informació juvenil. La implantació novament d'aquest servei era una de les promeses electorals del Bloc, que ara ha dut a la pràctica, amb l'acord de governabilitat amb el Partit Popular.

L'oficina va tancar les seues portes fa tres anys, després que el responsable demanés una excedència, més tard, aquest funcionari passà al departament de turisme. Al principi l'oficina

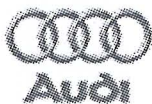
s'emplaçarà en les dependències del negociat de cultura, encara que es preveu trobar un lloc definitiu amb el temps que per-

meta convertir el lloc en un punt de trobada dels joves, a més de dotar-la de més mitjos.

Amb l'engegada d'a-

questa oficina, es pretén atendre la demanda juvenil i mantenir-los informats sobre els seus drets i deures, assessorament empresarial, cursos de formació, campanyes informatives, habitatge i viatges entre d'altres aspectes.

Els interessats poden contactar amb el responsable de l'oficina ja siga en l'edifici consistorial, en el negociat de cultura, com a través de la pàgina web de l'Ajuntament de Benicarló per Internet, o bé per telèfon al 964 465234.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

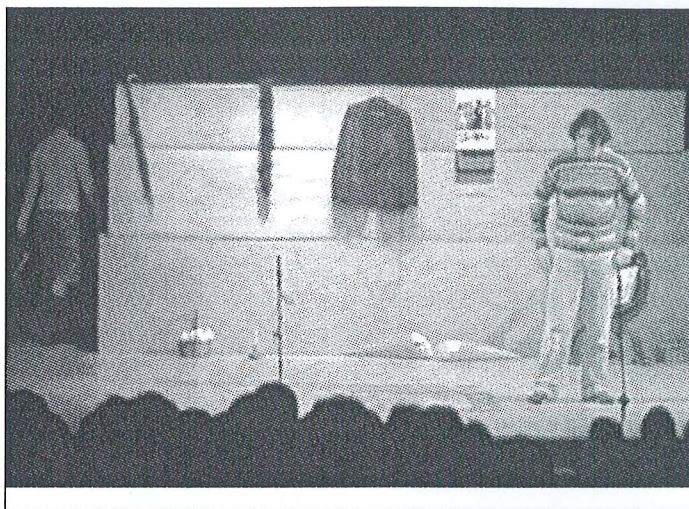

Estrenen "12 mesos té un any"

TEXT: noemioms

L'escola de teatre l'Escenari estrenà dissabte passat en el marc de Benicarlandia l'espectacle: "12 mesos té l'any". La cita va ser a l'Auditori de Benicarló, i com a clausura del tercer Cicle de Teatre Familiar dins de la programació de Benicarlandia 2003-04.

Es tractava d'un muntatge original de Josi Ganzenmüller Roig, qui va adaptar textos, entre altres, de Glòria Fuertes, Jaume Rolíndez, José González Torices, Clarissa Ruiz, Yolanda Reyes... gràcies als

quals s'emprèn un viatge per Benicarló al voltant dels 12 mesos de l'any. Amb una gran dosi de poesia i sensibilitat, 16 actrius i actors components del grup L'Es-

cala, realitzaren aquesta especial singladura fent clara referència a les tradicions i costums benicarlandes més arrelades i populars que se celebren any rere any.

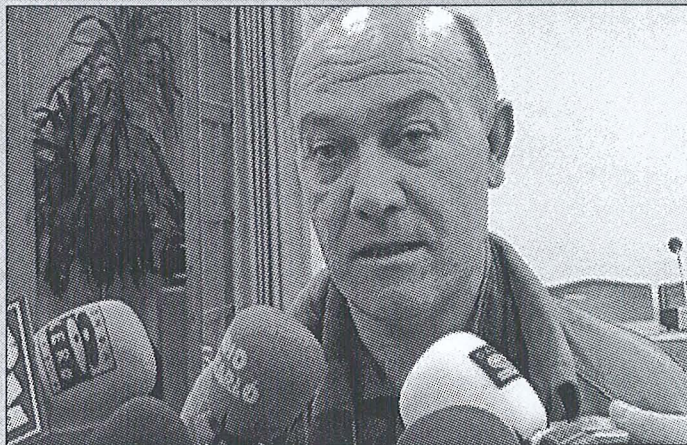
La composició de cadascun dels *sketchos* que fan referència a cada mes ha estat creada pels propis actors, el que per a ells ha significat un esforç addicional amb el qual demostren els seus grans dots creatives, a part de les interpretatives.

Torna el cinema a l'agenda cultural

TEXT: noemioms

La cavalcada dels patges reals i el concert de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries va inaugurar aquesta setmana passada l'agenda cultural que ha confeccionat la regidoria de cultura per a aquest mes de gener del 2004.

La programació continuà amb els miniconcerts de Nadal a càrrec de les seccions Petiquillo i Kylix de la Coral Polifònica Benicarlandia en la zona per als vianants i el pessebre vivent en la plaça Sant Bartomeu. D'altra banda, la tarda la completà el teatre familiar amb la representació de "12 mesos té l'any" a càrrec de "l'escola de teatre l'Escenari". Un espectacle amb el qual es pretenia col·laborar amb les missions humanitàries a Nica-

ragua de la Internacional Police Association, pel que per a poder accedir es requeri un donatiu o una joguina.

Els actes van continuar diumenge quan va tindre lloc el mercat de l'art, la clausura de Benicarlandia amb la representació del Tradimon i el cant de nardales a càrrec de la Coral de Gent gran. Així mateix, tornaven els monòlegs del

club de la comèdia amb Manuel Feijó a l'auditori municipal. Els actes pròpiament nadalencs van acabar dilluns passat amb la cavalcada dels reis mags.

Més enllà del Nadal, la festivitat de Sant Antoni també tindrà el seu lloc en l'agenda cultural. D'aquesta manera, el recital de lloes i la foguera en la plaça Sant Bertomeu són cites que queden reflectides en

el programa. Al llarg del mes de gener retorna el cinema amb la passada en l'auditori de "Llocs comuns" serà el dissabte dia 17 i el cinema infantil amb "El planeta del tresor" el diumenge 18 també a l'auditori municipal.

De la mateixa manera, aquest mes es reprèn el cicle d'informació sobre el patrimoni de la ciutat en el cicle "Benicarló i tu" aquest mes amb una conferència sobre les parròquies del Crist del Mar i Santa Maria del Mar a càrrec del pintor Fernando Peiró Coronado. La cita serà el divendres dia 23 en la parròquia de Sant Pere Apòstol. D'altra banda, el lliurament dels premis Xavier Arín, el Contacontes i el concert Merry 69 de funky-rock completaran la programació cultural del mes.

El Grup Raïls presenta el seu nou treball: "Si em pose a cantar cançons"

TEXT: noemí oms

El grup de música popular de Benicarló Raïls ha presentat aquestes festes nadalenques el seu últim treball: "Si em pose a cantar cançons", que en aquesta ocasió han volgut dedicar a Antonio Enero. El grup, compost per Petra Maluenda, José Ramón Marzá, Agustín Arrufat i Josep Albiol, ha contat per a aquest CD amb noves incorporacions com són la de Carme Albiol filla d'un dels integrants, així com amb la col·laboració de dos petites promeses, Beatriz i Mar Guzmán que com explicaven els integrants del grup "fan la funció que en alguns conjunts ocupen els sintetitzadors i distorsionadors de veu, però elles són reals".

Segons el portaveu del grup Josep Albiol, el nou treball s'inspira en "cançons de la memòria popular dedicades als d'aquí i als nousvinguts que vulguin sentir-se-

cadufers". En aquest sentit, confessaven que "el repte estava a actualitzar les cançons però al mateix temps havíem d'aconseguir-ho sense que aquestes perdessen la seva personalitat", pel que, "després d'unificar criteris i aclarir algunes idees tan només quedava posar-se som-hi". El resultat final de l'enregistrament no ha estat un altre que un homenatge a la gent major que "en un temps passat va contribuir en gran mesura mitjançant l'amor a la música i a la poesia a deixar-nos un gran patrimoni d'un gran nivell cultural" explicava Albiol. Aquests objectius ja

es feien explícits en la presentació del primer treball del grup en 1992, ja que segons Raïls, el temps passa però "la nostra filosofia de treball continua sent la mateixa des del primer dia i la finalitat també, que no és altra que donar a conèixer mitjançant la música la cultura i maneres de viure dels nostres avantpassats". És per aquesta raó que segons explicava el grup benicarlí "ens agradaria que veiessen això com un petit compendi de costums que ajudi els majors a no oblidar i als més joves a semblar la curiositat per a saber com transcorria la

vida en un temps no massa llunyà".

Precisament, en "si em pose a cantar cançons" es recull la vida d'un poble no debades, s'inicia el CD amb cançons que es cantaven mentre es jugava en el carrer, però també es recullen aquells himnes que sonaven en festes de col·legi com Sant Nicolau i Santa Caterina, o les jotes que sonaven en les festes dels majors, per no oblidar les camarades. I és que com ressaltaven des de Raïls, "avui les notícies les recullen els periodistes i les guarden en un arxiu, de manera que quan els fills i els néts vulguen conèixer-les només haurien de prémer un botó i tindran muntanyes d'informació al seu abast, no obstant, si necessitéssem saber com vivien els nostres pares i avis i volguessen aprofitar els nostres costums, la millor manera seria escoltar cançons com aquestes".

Novetats a Edicions 62

El Grup 62 presentarà aquests primers dies de gener, dins la col·lecció Anagrama-Empúries, La llum del dia de Graham Swift, però es duran a terme més publicacions com la raó de ser de la literatura del xinès, guanyador del premi Nobel fa tres anys, Gao Xingjian. A qui estima la natura i les lletres, podreu gaudir de patrimoni cultural de Jesús Tusón que sortirà dins la col·lecció Biblioteca Universal Empúries. També, dins la col·lecció narrativa es pre-

sentarà una novel·la de Sebastià Perelló, es tracta de Mans Plegades. Els que persegueixen tot allò que parla de la capital barcelonina podran gaudir amb la Barcelona d'avui en dia de Robert Robert en una edició, molt cuitada, a càrrec d'Enric Cassany. Els lectors més joves, per la seua part, esperaran el cinquè lliurament de la sèrie bibliogràfica amb les aventures de Harry Potter, HP l'ordre del Fènix.

Susanna Anglés

Concert al Palau

La Jove Orquestra Simfònica de Castelló, dirigida per Sergio Alapont, va actuar el dissabte a l'Auditori de Peníscola. El repertori incloïa el conte de S. Prokofiev "Pedro y el lobo", peça

en la que Antonio Gascó va ser el narrador. L'Obertura "Les Hèbrides" de Mendelssohn va inaugurar el concert, que va concloure amb la Simfonia n°5 en do menor de Beethoven.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 415

TEXT: el lector

Veig que allò que vaig fer la setmana passada no li va agradar massa, o bé li va recordar que no havia felicitat ningú. Es veu que la seua consciència no l'ha deixada dormir i aquesta setmana posa, en primera pàgina, un quadret on ens desitja bon any. Jo, com a lector, sento que aquest anhel també va dirigit a mi. La veritat és que em deixa indiferent, perquè jo seguiré comprant i llegint la seua revista, encara que he de reconèixer que no m'ha agradat el detall. No em considero un lector fervorós -bàsicament per les connotacions religioses i piadoses de la paraula en qüestió- però sí un regular lector de La Veu que hi troba allò que no tenen les altres publicacions.

Reconec, una vegada més, que tot i aquests convencionalismes absurds que de tant en tant apareixen en la seua revista, m'ho passo molt bé el temps que dura la lectura.

En llegir la portada, m'he esglaiat una mica. Com és possible que el PP es quede fora taula si la nostra primera autoritat és mundialment reconeguda per tenir el do de la ubiqüitat especialment desenvolupat? Sobretot a l'hora d'acudir als més variats actes on omplir el pap és la principal missió. També és remarcable la seua distingida presència per tal de remenar paelles, torrar carxofes o "graellar" sardines. Després he vist les lletres

blanques i ho he entès tot. M'he llegit detingudament la crònica al respecte i he de reconèixer que no he entès la posició adoptada pels del PP (gairebé no les entenc mai), i encara menys el seu vot en contra. Tampoc no entenc eixa espartana disciplina de vot i eixe "qui es moga no sortirà a la foto" imposat per Josemari. Però si és difícil d'entendre el sentit de vot, encara ho són menys els arguments adduïts de reunir-se en moments concrets per a temes concrets. La llarga mà del presumpte Fabra es fa sentir al llarg i ample dels seus dominis. Jo només espero que el representant del nostre consistori en el si d'aquest fòrum siga responsable i sàpiga defensar els interessos de tots. Esperem que el Pp no hi acudisca amb intenció de rebentar-la. Seria penós i lamentable.

Només obrir la primera pàgina veig els crèdits, que abans trobàvem a les pàgines centrals, i a sota d'ells, en lloc de l'editorial, un infumable text que tot i no aparèixer el seu autor, no és difícil d'esbrinar. Només faltava això. En lloc de l'editorial una parida dels del futbol. Cal tindre una mica més de respecte cap a la gent que fa coses pel poble, com ara el senyor Segarra, i no enviar aquesta parella d'impresentables a actes d'aquesta importància. A més a més, el títol "Nou llibre de futbol" com si tots els dies se n'escrigueren una dotzena.

Pàgina quatre, declaracions de Jordi Sevilla. Jo

dic una cosa, si eixa nau que s'està fent al polígon del Collet és il·legal i l'ajuntament no fa res, per què no s'exigeixen responsabilitats als polítics que ho consenteixen? Per què ningú no ho denuncia davant els tribunals de justícia? Què passa?

La secció "En blanc i negre" fa que passe unes estones molt agradables. Molt oportunament, aquesta setmana toca l'"Un, dos, tres...". San Abdón té capacitat per sorprendre'm cada vegada amb les seues col·laboracions. Jo, com sempre, vull afegir un parell de coses. Per exemple, un altre dels còmics que va incorporar Ibáñez Serrador va ser Arévalo, que venia directament de les xarlotades que es feien per les places de bous. L'estrella del destape Fedra Lorente va fer famosa la frase "¿por qué será?", cosa que li va donar una temporada de glòria dins la qual va fer una sessió fotogràfica a l'Interviú.

Jo ja no sé què més es pot dir sobre les inundacions al Barranquet. Una setmana més Pere Bausà deixa amb el serení a l'aire els polítics. Aquesta gent no coneixen conceptes com "vergonya", "responsabilitat", "dimissió", "incompetència" o "ignorància".

Molt bonic el calendari del 2004, però millor haguera estat si, en lloc de posar-lo com a pàgines centrals l'hagueren donat a banda, com una espècie de separata. Ara si algú vol penjar-se'l a la paret haurà

de fer malbé un número de la revista. Una mica més de compte.

Les pàgines deu i onze vénen carregades d'estopa. Els tafaners no se n'estan, en tenen per tots, fins i tot per als que es trenquen les banyes estudiant. Robespierre fa examen de consciència tot intentant justificar la llenya que reparteix quinzena rere quinzena, encara que ell mateix es dona ànims. Jo també.

Segueixo llegint. Els de Xiruca se'n van anar de Vistabella a Culla i es van banyar. A l'ermita de Sant Bartomeu es fan "un cigarret", es solidaritzen amb els caçadors d'un porc senglar perquè tenien els cotxes molt lluny ("haver-lo matat més prop"- ens suggereix l'autor) i en acabar el recorregut es fan "unes quantes" cerveses (per cap?) per oblidar les penes. Tot molt ecològic i esportiu.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

No hi ha editorial. Ni carxofa ni panissola. A més a més, a la pàgina quinze ens trobem una blavera descomunal. Alguna cosa fa olor...

INUNDACIONS DEL BARRANQUET (i 4)

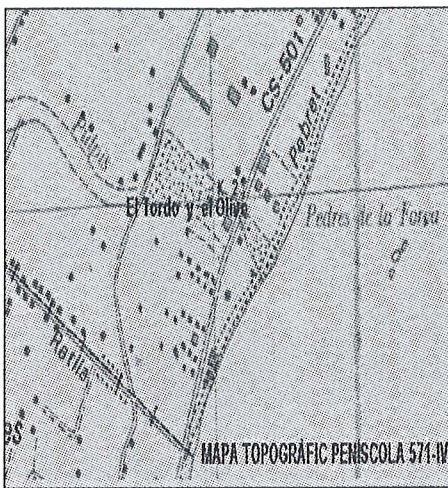
TEXT: **perebausà**

Als tres articles anteriors, hem tractat les inundacions del Barranquet des dels punts de vista meteorològic, hidrològic i legal. En aquest darrer lliurament, exposarem la situació urbanística de les zones afectades, les accions preses i les solucions apuntades.

Als anys seixanta, la família Palau va comprar uns terrenys per construir una fàbrica de mobles. La zona està vorejada per la N-340, la rambla d'Alcalà i la sèquia de l'Assotada. Uns anys després, la factoria va sofrir una important inundació. Es van prendre mesures defensives: la canalització de la sèquia, un mur de més d'un metre d'altura seguint la rambla, un altre transversal al límit meridional i un muret paral·lel a la N-340. També es va fer un clavegueram de pluvials. A finals dels noranta l'empresa fa fallida i el grup Floriac adquireix els terrenys per construir un centre comercial. Els edificis es fan a ran de terra, es treu el mur meridional per fer l'accés i no es fa cap sistema de desguàs a l'immens pàrquing asfaltat. L'accés nord va per dins de la sèquia de l'Assotada. El Centre Comercial Costa de Azahar fou inaugurat l'estiu de 2003 pel president de la Diputació i el nostre alcalde. Durant la riuada de l'onze de novembre, l'aigua entrà al centre pel sud, on no hi havia cap mur, i des de la N-340. La sèquia de l'Assotada també anava plena d'aigua i els treballadors quedaren aïllats. L'aigua entrà a la zona d'oci i provocà greus danys econòmics. L'empresa demanà "responsabilitats" a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer (CHX) i va fer urgentment una sèrie d'obres (accés nord per damunt de la sèquia i el seu cobriment, claveguera de pluvials a l'entrada dels edificis i elevació del muret de la N-340). Quan l'any 2000 es canvià la qualificació urbanística de la zona per a permetre l'ús terciari, l'Ajuntament o la Conselleria no van posar cap exigència pel perill real d'inundació? Com és possible que els treballadors quedaren aïllats durant la riuada? No hi ha cap Pla d'Emergència i Evacuació per uns locals on va tanta gent? Si la riuada hagués passat un

dissabte a les nou de la nit, sols parlaríem de danys econòmics?

L'actual Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) de Benicarló fou aprovat el 29 de juliol de 1986. Es preveia un creixement urbanístic cap al sud, cap a Peníscola. La partida Solaes —on està la desembocadura del Barranquet— es qualificà com a sòl urbà o urbanitzable de caràcter turístic o de segona residència. Durant els següents anys, s'han construït gran nombre d'edificacions per la zona de

forma "poc controlada". L'any 1999 s'aprovà l'ordenació pormenoritzada de la partida Solaes i es feu el passeig de l'avinguda Papa Luna amb el pont del Barranquet. Des de feia anys i dins del lliet d'inundació de la rambla —segons el Mapa Topogràfic Nacional de España fulla Peníscola 571-IV, "lliit sec o al-luvions"— s'ubicava el càmping "El Tordo i el Olivo" amb un camp de futbol. Com a conseqüència de la catàstrofe del càmping de las Nieves a Biescas (agost de 1996), es desautoritzaren instal·lacions semblants dins de lliets fluvials i "El Tordo y el Olivo" fou tancat. Dins de la proposta d'Homologació Global del PGOU de Benicarló de febrer de 2002 —en tramitació i que, segurament, serà obviada per la imminent revisió del PGOU—, s'assenyala que els PAI que incloquen la construcció d'habitatges propers al lliet del Barranquet inclouran la seva canalització amb murs de tres metres d'altura. L'any 2002 es requalificaren els terrenys del càmping com sòl urbà resi-

dencial i concedí la llicència urbanística a l'empresa 2BT Promociones del Mediterráneo SL per a fer 58 habitatges dins del "lliit sec o al-luvions". Tot açò "immediatament" abans de l'aprovació del Pla d'Acció Territorial sobre Prevenció del Risc d'Inundacions (PATRICOVA) el 28 de gener de 2003. APNAL protestà per l'edificació en "terrenys clarament inundables i perillosos".

L'associació de damnificats del Barranquet responsabilitza de l'impacte de la riuada a la insuficient amplada del pont i a la no canalització de la rambla per part de la CHX, com ja estava previst fer fa anys. Denunciaren també el projecte de l'empresa 2BT. No assenyalaren el fet de la urbanització de part dels marges de la rambla que concentra l'aigua cap a la desembocadura ni la construcció de gran nombre garatges soterrats, inundats per la riuada. El grup socialista municipal ha demanat la canalització urgent de la rambla i un nou pont. Segons el partit popular ja s'ha realitzat l'estudi de detall del PATRICOVA i en sis mesos es tindrà redactat projecte de canalització del Barranquet. L'any 1997 el consistori benicarló sol·licità unànimement la canalització del Barranquet. Ara les obres "podrien" iniciar-se durant 2004. Serà la canalització la millor solució?

Segons el llibre Riesgos Naturales (Jorge Olcina Ed Ariel 2002), "més del 95% de les víctimes per inundacions es produeixen en conques menudes —rambles, barrancs, rierols— en inundacions sobtades. La prevenció no passa per la construcció d'obres defensives, com demostrà la torrentada de Biescas, sinó per l'ordenació del territori". A molts països europeus s'està recuperant els lliets fluvials per a solucionar les inundacions, permetent l'expansió de l'aigua en planes d'inundació i no la seva utilització urbanística. Aquesta estratègia s'ha reafirmat després de les inundacions d'Alemanya a l'estiu de 2002. Fins i tot a França es parla de recuperar un "espai de llibertat per als rius". El formigó ens dóna una seguretat "molt visible" però sovint és tant sols aparent com moltes experiències demostren.

Betlems

416

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Ampli recorregut pels betlems del poble el que van fer Reina i dames de festes de Benicarló el dilluns dia 29 per tota la ciutat. Un trajecte on també en van prendre part nombrosos afeccionats als pessebres.

D'aquesta manera, es van visitar al voltant d'una desena de betlems i és que cada any desafortunadament pareix que minva aquesta afecció que abans estava molt estesa i arrelada a la ciutat. Tot i així es van poder veure autèntiques obres d'art com per

exemple al col·legi de la consolació on hi havia

exemples de pessebres de gairebé tot el món.

L'ajuntament, les esglésies, el local de la banda de música, els convents i també algunes llars particulars van demostrar que malgrat la feina són molts els que encara aposten per aquesta tradició. El moscatell i els pastissos van endolçar i animar el recorregut que anava encapçalat pel grup de dolçainers.

Noemí Oms

Sopar anual de La Veu

Sota el lema "quants més en mengem, menys se'n enduran al casori reial", part del Consell de Redacció de La Veu i col·laboradors d'aquest setmanari van devorar amb ganes el llagostins servits pel gerent de La Braseria situada al polígon industrial.

Les enterites, ametletes, olives, pernil i formatge així com els més de 200 llagostins -cuinats en diversos formats- van romandre damunt la taula uns breus instants

sense que cap membre d'aquesta gran família deixara que es refredaren massa. Als entrants els va seguir un plat de carn o peix tot i que majoritàriament es va optar pel xai torrat.

Al sopar es va trobar a faltar bona part dels col·laboradors que per diversos motius van excusar la seua assistència. Amb tot va ser un sopar mesurat i elegant, allunyat dels excessos d'aquests dies. Bon profit!

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRA
NOEMÍ OMS
RAMON PARIS, O
TAUS, TOLITO i C
Fotografies
i JOAN C.

Editorial

Conservatori de música, discriminació de qualitat

El PP està un poc descentrat. La seua faena, ara, és buscar deslleials, traïdors, republicans i rojos, a més ha de tapar forats com els de Terra Mítica. No està per solfes! Per això pensa tan poc amb els músics i en la formació d'aquests.

Bromes a part (però no les oblidem), està clar que el conservatori, com altres coses del poble, està discriminat negativament. Els conservatoris, arreu del món, són o públics o privats. Ací tenim un conservatori que no és ni una cosa ni

l'altra. És públic, però l'administració autonòmica no aporta ni la tercera part del pressupost. La resta l'ha de posar l'ajuntament i les matrícules dels alumnes.

Parlant clar això vol dir:

Els pares d'un xiquet o xiqueta benicarlano a més de pagar els impostos com tot ciutadà a l'ajuntament, paga una matrícula, per tant paga dues vegades.

Els pares d'un alumne de fora només paga una cosa, la matrícula.

I inclús es pot presentar un

cas més greu: com les places són limitades, pot donar-se el cas, i es dona, que benicarlans es queden sense plaça. És a dir, els benicarlans paguem impostos a l'ajuntament per a mantenir unes places a les quals no podem optar.

El nostre país i poble, des de fa molts anys, ha estat i és terra de músics. Fins ara, això ha anat a càrrec de les bandes de música i escoles de música municipals amb molt d'entusiasme i voluntarisme, però la demanda social actual i la de

principis del segle passat ha canviat molt, els temps d'aquest voluntarisme han passat senzillament perquè ja no es pot donar abast a la demanda. És l'administració la que ha d'oferir escoles i conservatoris de música de qualitat.

Els nostre governants, per la tele, ens unflen el cap dient-nos que els valencians som el motor d'Europa, som els primers en açò i en allò, som el país que més creix, etc. etc. etc. Xè, demostre-ho. Feu un conservatori digne per a les comarques del nord del país.

Visita oficial dels Reis d'Orient

Ses Majestats els reis Mags d'Orient van visitar Benicarló dilluns passat. Els reis van arribar a la ciutat pel port on els estaven espe-

rant nombrosos xiquets i també nombrosos vehicles carregats de regals. El recorregut que se seguia enguany va ser el de l'avin-

guda Marqués de Benicarló fins arribar a Cesar Cataldo, carrer que travessaven tot per accedir a Pius XII i mes tard Joan Carles Pri-

mer i Ferreres Bretó. Un cop en aquell vial, els reis van pujar al balcó de l'ajuntament per dirigir-se als més menuts.

CARXOFA: per a tots el xiquets i xiquetes que amb molta il·lusió es van alçar molt de matí el dia del Reis a buscar els seus regals. Nerviosos i emocionats anaven obrint els paquets esgarrant el paper, no podien desplegar-lo.

PANISSOLA: Per als reis Melcior i Gaspar que després de vindre tants anys per les terres del Maestrat encara no són capaços de dir ni "bona nit". Com tots els anys són reis de ponent i no d'orient. En canvi, per al rei Baltasar els xiquets i xiquetes li donaran el corret de la carxofa.

SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
LGA LLUCH, JOSEP V.
GREGORIO SEGARRA
LLUÏSA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

els dies gloriosos

APEGATS A LA TERRA

16 - XII - 2003

Jaume Ferran un dels poetes de l'anomenada *Generación de los 50*, escriu les seues memòries, en un dels capítols finals, el poeta, després de més de trenta anys als EE.UU., expressa el seu desig de tornar a la terra que el va veure nàixer, commogut per la mort de tants companys de generació pensa que el final del seu camí també està prop, i escriu: "*Jo voldria tomar i descansar de tant tràfec al cementiri de Granyena, al costat del meus veïns de la placeta, i saber que sobre meu el vent serè seguirà passant com sempre, la tramuntana baixarà dels Pirineus i la marinada arribarà cada capvespre. M'agradaria saber que, cada any, a prop meu tornen a créixer el blat i l'ordi de la Segarra, i*

convertir-me, a poc a poc, en una espiga més".

L'ancestral relació dels ser humans amb la terra és, pot ser, inexplicable, però existeix, per això s'explica els nombrosos "salvem...", quan ens destrueixen el paisatge comença la nostra mort.

17 - XII - 2003

L'escriptor **Gustavo Martín Garzo**, que acaba de publicar *Tres cuentos de hadas*, és entrevistat en El País, la periodista li fa l'eterna pregunta de qui està preocupat per la lectura dels més joves, de quina manera es convenç un xiquet per a que llisca, i respon: "*Es en los cuentos donde se juega el porvenir de los futuros lectores*".

No sé si aquest és el camí, però és un camí, la

lectura és una aproximació a la fantasia, entre altres coses, i és la infantesa on la fantasia no té límits, on podem creure en fades i follets, i on segur fixem els bastiments del que serà la nostra vida. Però el contar contes suposa també una mostra d'amor inoblidable.

28 - XII - 2003

El periodisme és cada vegada més espectacle, ho podem veure tots els dies, i als EE.UU. ha arribat a situacions extremes, en la memòria de tots està, per exemple, el cas de O.J. Simpson. **Costa Gavras**, director sempre compromès amb pel·lícules com "Z" o "Missing", ho denuncia en la pel·lícula que veig aquesta nit, "Mad City".

Un pobre home desesperat perquè ha perdut el lloc

de treball, interpretat per **John Travolta**, entra armat en un museu només per fer por la propietària i veure de recuperar la feina, però un desgraciat accident fa que les coses es compliquen, i el pobre home serà manipulat per un periodista sense escrúpols que es troba al lloc per casualitat i que espera recobrar el seu prestigi perdut, interpretat per **Dustin Hoffman**, finalment es desencadenarà la tragèdia.

La pel·lícula es va estrenar a Espanya únicament amb cinc còpies i va passar en el seu dia amb més pena que glòria, tanmateix hauria de ser de visió obligatòria en l'assignatura de deontologia professional, si és que existeix.

Josep Manuel San Abdón

Èxit de la segona volta pels aljubs

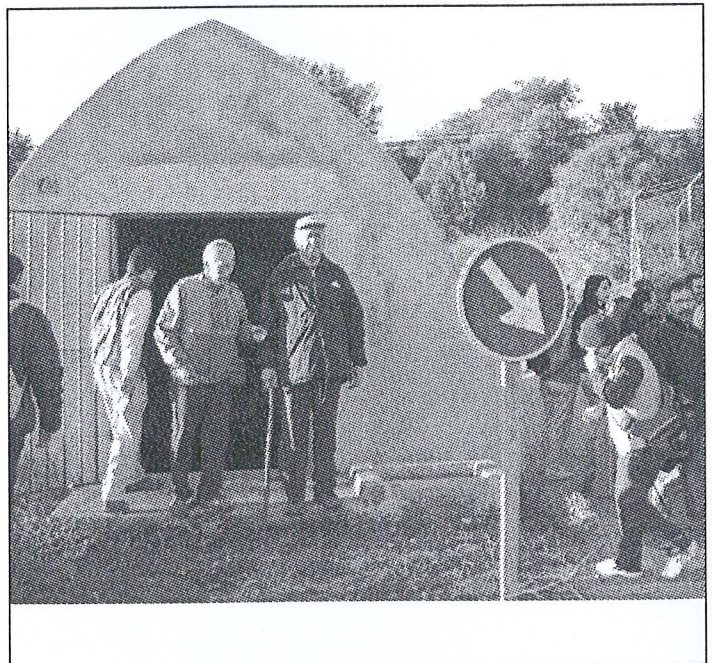
TEXT: noemioms

Èxit de la segona edició de la volta a peu pels aljubs del terme municipal de Benicarló. Al voltant de 150 persones es van donar cita diumenge de bon matí per a recórrer a peu el terme municipal sobre la base de l'emplaçament dels aljubs històrics de la ciutat.

El recorregut va començar a les 8 del matí en la plaça Constitució de la ciutat iniciant el recorregut cap a San Gregori, per a continuar pels ullals a través dels quals es va arribar al primer dels aljubs, l'Aljub de la pistola. Seguidament, el trajecte es va introduir en el pulmó

més verd de Benicarló, "el Corral del Petiquillo", mitjançant el qual van aconseguir accedir al paratge d'esbarjo de la Basseta del Bovalar.

La ruta va continuar per una zona d'oliveres i garrofers fins arribar a l'Aljub Vell i el del Puig. Una vegada visitats aquests, el recorregut es va dirigir cap a la partida del Puig, lloc on es troba l'àrea d'hortalisses més productiva de Benicarló i punt on radiquen les grans extensions de carxofes. Arribant a l'Aljub del Mas, la visita es va dirigir pel barranc de Surrac, on es va travessar una plantació de parcel·les i xalets fins arribar a Benicarló.

Benicarlandia 03-04 i Solidaritat amb Nicaragua

TEXT: noemioms

Dinamitzar i ambientar el centre de la ciutat alhora que atreure l'atenció i visites dels més petits són dos dels reptes amb que arrencava el parc infantil de Nadal de Benicarlandia 2003-2004 i que segons explicava el regidor de cultura, José Luís Guzmán, ha aconseguit la present edició.

Guzmán considerava que **"la plaça Constitució ha estat un punt de trobada molt més fàcil per a tots els nens, de manera que només sortint de casa arribaven al lloc en qüestió"**. En aquest sentit, explicava que la carpa s'ha omplert tots els dies, ja fora pels espectacles o per les activitats alternes que s'organitzaven, per això considerava que els tallers emmarcats en cicles monogràfics sobre

mediambient, multiculturalitat o reciclatge entre altres han aconseguit captar l'atenció dels més petits.

D'altra banda, l'edil assegurava que el parc **"ha complert la seva missió lúdica, cultural i social"**,

no obstant, ressaltava que **"és necessari realitzar una valoració de tot el que ha fallat, perquè segurament hi ha coses que hauran fallat i que es deuen tenir en compte de cara a la pròxima edició"**

de Benicarlandia perquè siga millor i més profitosa que la d'aquest any". Guzmán valorava positivament els espectacles programats tant en el carrer com en l'interior de l'auditori i posava com exemple

Constitució.

Solidaris amb Nicaragua

D'altra banda, en aquesta edició més enllà de les activitats que tenien com objectiu l'entreteniment dels petits i no tan petits una de les banderes que s'ha pretès hissar ha estat la de la solidaritat en aquest cas amb els nens de Nicaragua.

En aquest sentit, s'ha col·laborat amb la Internacional Police Association a la Comunitat Valenciana, entitat que des de fa temps està liderant importants campanyes humanitàries destinades a aquest país sud-americà. D'aquesta manera, els assistents als espectacles **"12 mesos té l'any"** i el monòleg de Manuel Feijó, humorista del Club de la Comèdia havien de dipositar bé un donatiu econòmic o bé una joguina per als nens nicaragüencs abans d'entrar a l'auditori.

l'alt índex de participació que havia tingut l'obra que va suposar la clausura del certamen diumenge passat, el Tradimón, a càrrec de la companyia "L'home dibuixat" que va elegir com escenari la plaça de la

Al respecte de "Lo miracle de Nadal"

Sra. Directora

Anit Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries van representar a l'Auditori de Benicarló l'espectacle "Lo miracle de Nadal". Hi vaig assistir. I vaig gaudir de la finor, de la imaginació i de la creativitat que van regalar al llarg de l'actuació. Van demostrar que utilitzant la intel·ligència és possible fer humor i alegria sense imitar a ningú, sense ridiculitzar persones públiques i sense recórrer a paraules grolleres. Van

crear il·lusions, van aixecar indulgències, van jugar amb l'espai obert perquè son éssers alats, van posar en remull la nostra pell i vam aclofar-nos a les butaques perquè tenen el do de la saviesa i el de la creativitat. Que bé!

Però no els vull agrair. És a dir, si però no. Em va decebre el registre lingüístic que van emprar. No és correcte que aquests artistes catalans em desfacen la paradeta lingüística: em costa massa esforços aconseguir que els nés

diguem **vorera** i **nadala** i **data** i **doncs** i el i... No és just que aquests artistes catalans utilitzen un escenari de Benicarló per trencar-nos l'idioma i parlar-nos de **l'asera**, de cantar **villansicos**, de dir **feches**, de dir **pos**, de dir **lo**.. De dir-ne una darrera l'altra, vaja.

Suposo que parlen així perquè "fa gràcia", perquè "així s'ha dit sempre", perquè conreen l'anomenada "cultura popular". Quina ena! Que sàpiguen però, que jo almenys no estic d'a-

cord... ni de bon tros!

Si anit, Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries li van fer a traveta a la normalització lingüística, això si, entre dringadisses de claus i dimensions nada-lenques. Doncs aquestes són les meues qualificacions "en llengua popular" al seu treball: Treball artístic: "sobesalién". Registre lingüístic: "suspenso".

Jaume Rolíndez Fonollosa
Benicarló, 3 de gener

La Conselleria destinarà 23 milions d'euros per al sector pesquer al 2004

TEXT: noemíoms

La Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació destinarà durant l'exercici 2004 un pressupost que ascendeix als 23 milions d'euros per a l'ordenació i millora del sector pesquer del País Valencià. Els objectius bàsics marcats per la conselleria d'Agricultura són l'ordenació i foment de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura defensant els recursos pesquers i millorant la renda dels pescadors a través de la instal·lació de nous esculls artificials i la realització de períodes de veda de pesca per a protegir els caladors, la modernització de la flota pesquera (retirada, construcció de nous bucs i adequació dels vaixells) així com de les instal·lacions portuàries.

Aquesta, es segons fonts de Conselleria la continuació de la seua política pesquera entre els anys 1995-2003. Ja que afirmen haver gestionat durant eixe període prop de 115 milions d'euros en ajudes al sector

pesquer del País Valencià. D'aquesta quantitat, més de 97,7 milions d'euros corresponen a ajudes procedents de l'Instrument Financer d'Orientació de la Pesca (IFOP), el ministeri i els fons de la Generalitat Valenciana destinades a la modernització del sector pesquer del País Valencià, quantitat amb la qual s'han subvencionat un total de 1.099 projectes que han suposat una inversió de 157,2 milions d'euros.

Per l'altra banda, els 17,2 milions d'euros restants corresponen al finançament, amb fons propis de la Generalitat Valenciana, dels plans de paralització temporal dels vaixells d'arrossegament i cèrcol durant els últims anys. D'aquesta forma, la Generalitat Valenciana ha donat un important suport al sector pesquer del País Valencià,

en el marc de l'actual política comuna de pesca de la Unió Europea i dels seus programes financers, amb l'objectiu d'aconseguir una flota pesquera moderna i competitiva, adaptada a les necessitats dels nostres caladors, que dispose d'unes òptimes instal·lacions portuàries per al desembarcament, la primera venda i comercialització dels seus productes.

Els objectius bàsics marcats per la Conselleria d'Agricultura són l'ordenació i foment de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura

Les ajudes gestionades per la conselleria han permès portar a terme una important renovació de la flota mitjançant la retirada definitiva de 58 embarcacions de les modalitats d'arrossegament i cèrcol per al que s'han concedit més de 17 milions d'euros en ajudes; així mateix, s'han destinat 39 milions d'euros per a subvencionar la construcció de 212 nous vaixells en substitució d'altres punt

antics així com altres 15,6 milions d'euros per a la modernització, especialment quant a millora de les condicions de seguretat, en 611 bucs.

A més, la instal·lació d'esculls artificials, realitzada íntegrament amb fons públics amb una inversió de 5,9 milions d'euros, ha permès la protecció dels fons marins i prades de Posidonia Oceànica en 22 àrees del litoral de la Comunitat Valenciana, contribuint així a la conservació dels caladors.

També s'ha portat a terme una important renovació dels llocs pesquers amb la construcció de noves llotges i fàbriques de gel, però sobretot mitjançant les instal·lacions autoritzades de subhasta electrònica i sistemes informatitzats, per al que s'han destinat fins el moment 10,8 milions d'euros en subvencions.

Embolicà de coquetes de Sant Antoni

TEXT: noemioms

Prop de 200 persones van passar la setmana passada pel casal de la Falla El Grill per a embolicar les tradicionals coques de Sant Antoni. L'acte és tota un costum que se celebra sempre a l'inici de l'any, una setmana després de l'elaboració dels dolços a càrrec dels majorals de la

confraria en el Forn del Bisquerí.

Si bé l'elaboració té una seu consolidada, aquest és ja el segon any que se celebra "l'embolica" en el casal del Grill, pel que l'entitat de majorals es mostra molt agraïda donat que al tractar-se d'unes instal·lacions àmplies i espaioses permet que s'ajunte un gran nombre de

col·laboradors i realitzar tot l'embolcall en una sola, això si intensa, tard, des de les tres fins les nou.

El perfil dels col·laboradors són gent habitualment major que ha viscut la festa de forma propera, per això el repte és aconseguir que la joventut s'implique en els actes previs igual que el fa en la festa.

Una vegada embolica-

des les coques, tot està a punt perquè s'iniciïn els actes de la festa que tindran el seu tret de sortida dissabte que ve 11 de gener amb la celebració de la Fira de Sant Antoni, mentre que la festa en si s'efectuarà entre el 16 i el 17 de gener amb "la cremà del dimoni", el repartiment de coques i el recital de lloes.

Reines per un dia i amb 10.000 € per gastar

10 mil euros són els que va repartir la unió de comerços dilluns dia 22 coincidint amb el sorteig de la Grossa de Nadal. Les guanyadores del sorteig Santiago Santana, Yolanda Rillo i Maria José Tena van haver de gastar els diners que havien guanyat en els diversos comerços de la ciutat.

En aquest cas, Yolanda i Maria José 2.000 euros cadascuna mentre que Santiago 6.000. La major part dels diners del premi van anar a parar en tots els casos

en roba, articles de casa i electrodomèstics.

A més, de coses útils per la casa, Santiago Santana també va voler ressaltar el

regal que havia comprat per als seus nets, unes esportives i uns pantalons a cadascun.

Col·lisió de vehicles

Dos turismes, un Toyota Carina matricula Barcelona i un BMW matrícula també de Barcelona van col·lidir frontalment a la una de la matinada. L'accident va tenir lloc davant del número 12 del passeig marítim de la ciutat tenint com resultat dos ferits, un de lleu i un altre de diversa consideració, tots dos ocupants del Toyota Carina.

El ferit de més gravetat va ser traslladat amb ambulància a l'hospital comarcal. Va ser necessària l'actuació dels bombers per excarcarer un dels ferits.

A PEU

TEXT: rodolfo serrano
paco delcastillo

Quan encara no havia acabat de pair la contundència del potent àpat de la nit de cap d'any, quan encara tenia a la boca el regust dolcíssim d'un tros de tarró d'Alacant que m'havia sortit embolicat amb cel·lofana a la bolsa cotillon, quan encara els efluvís etílics de la matinada no em permetien discernir entre la realitat i la quimera, la dona va tindre una genial pensada. Me la va comunicar entre riures al bell mig de la pista de ball d'un conegut restaurant local: **"demà t'hauries de fer una anàlisi de sang, que trobo que n'estàs fent un gra massa"**. Vaig abandonar de sobte el món de l'embriaguesa i vaig ser transportat, sense solució de continuïtat, al de la sobrietat. Sabia que el condicional de l'hauries era en realitat un futur amb valor d'imperatiu.

Empés doncs pels assenyats consells conjugals, el dia dos de gener un simpàtic senyor abillat amb una bata blanca de tres quarts em vampiritzava dos xeringues d'una sang negrotà i espessa que, evidentment, no podia ser més que una barreja de greixos, alcohol i àcid úric. En veure aquell líquid llefiscós vaig comprendre que la meua vida hauria de canviar i que els excessos, en general,

haviem arribat on anaven. Al dia següent, envaït pel pessimisme i encara amb el malestar de l'ardera de la darrera bufa, vaig lliurar-li el sobre amb els resultats de la dèxosa anàlisi a la metgessa. La doctora, amb un somriure segurament amable i tranquil·litzador que jo vaig interpretar com a sorneguer en un primer moment, em va preguntar si feia molt de temps que m'injectava colesterol i em va assegurar que en la seua dilatada carrera professional no havia vist mai un cas com el meu.

I ací estic jo, pel punyetero colesterol, obligat a caminar un parell d'hores al dia, tant s'hi val que siga diumenge com dilluns, que ploja o que faça sol. Un dia pujo fins a l'estació i consulto els horaris dels trens (per cert, ho tenim ben malament això de les comunicacions ferroviàries, a no ser que ho arreglen aviat el senyor Cascos i la nòvia que té ara), un altre m'allargo fins al cementeri i faig les visites de rigor, també vaig avinguda Papa Luna amunt i avall, arribo a la punta de moll i torno o pego voltes pel poble per carrers i carrerons.

I és clar, amb tanta anada i vinguda em veig empés a fer relacions públiques amb tots els que em trobo que també estan vagarejant com jo. I sempre dóna la coincidència que em topeto amb algú que sap de la meua debilitat pel

món del futbol i més en concret pel món del CDB. I parlant amb un ara i amb un altre d'ací a vint passes vaig arreglant informacions tan fidedignes com contradictòries sobre tot allò que s'esdevé al si del Benicarló.

Així és com he sabut per un directiu passejador que s'han donat un parell de baixes. El davanter Peris —el fenomen de Torrellanca en qüestió— no ha acabat d'adaptar-se i tot i exhibir sempre unes innegables ganes de lluitar no ha donat el resultat que com a mínim Antonio de la Haba s'esperava d'ell i el xicot ha passat per ací amb l'únic mèrit d'haver estat l'autor del gol de la victòria el dia que vam jugar contra l'equip del seu poble. L'altra baixa es veu que li ha estat donada a Monfort; em consta que el xic no s'acabava de trobar a gust i que, el que és pitjor, havia anat a entrenar un parell de vegades amb el Vinaròs; aquesta manifesta **"traïció"** ha acabat de desencadenar els esdeveniments. Suposo que serà cert tot això, suposo.

Encara un altre dia em vaig trobar amb el bo de Raül Martínez. Li vaig preguntar per l'incident que havia tingut amb Xoco durant el darrer partit (l'entrenador-president li va recriminar l'actitud d'apropar-se en diferents ocasions a la banqueta a beure) i em va contar que en el dinar se li

n'havia nat una mica la mà amb la sal. Per tan poca lliga Xoco va muntar un canyaret de cal Déu.

També me'n vaig trobar un que em va contar que Lucas tornava a la disciplina del Benicarló i deu passes més avant un altre m'ho va desmentir categòricament i em va garantir que el fill de Pepito Marqués se n'havia tornat cap a Anglaterra. I també em van assegurar que venia un davanter centre de l'Eldense i dos dies després, el mateix que m'ho havia dit, em va cridar per fer-me saber que no, que tot i donar-li bona cosa de diners no volia jugar a primera regional.

I l'última que vaig arreplegar en un dels meus itineraris va estar que a un li havien dit que Xoco havia dit al café que el canareu Castro es reincorporava per tercera vegada a la disciplina del CDB. I al dia següent vaig poder vore jo mateix com Xoco en persona ho desmentia tot per la tele.

En fi, res de clar, de veritat. Diumenge vinent ens disputem tres importantíssims punts al camp d'els Ivarsos, per acabar la primera volta. No, no vull pensar res de què passaria si a l'últim partit de lliga necessitàrem els tres punts per pujar i ens els haguérem de jugar contra aquest rival de tan desagradosa memòria.

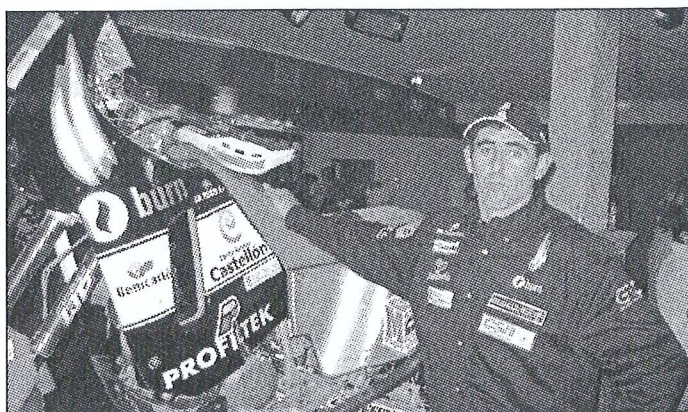
Torna Pellicer més espectacular que mai

TEXT: noemí oms

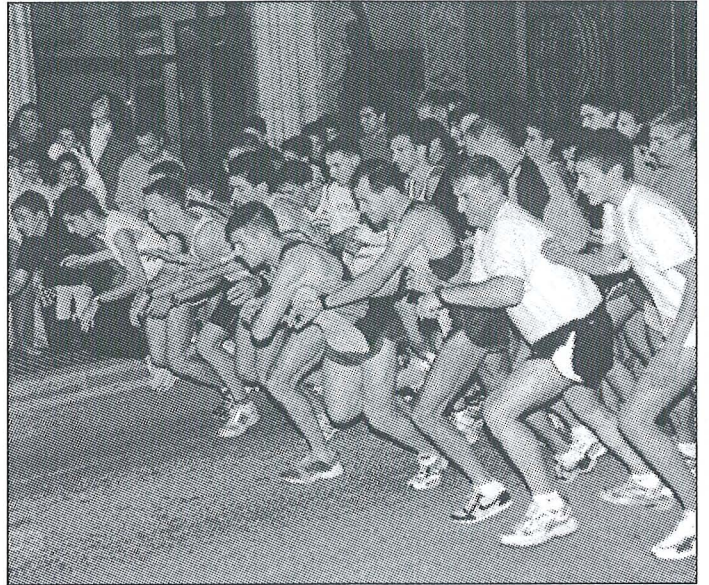
José Manuel Pellicer i la seua moto van vistar aquesta setmana el Centre Comercial on el corredor benicarlano de motos va presentar en societat la

moto amb la que competirà enguany al Rally Paris Dakar.

Els esponsors han renovat enguany la confiança amb ell i fins i tot ha vist augmentar els seus patrocinadors.

XXVla Sant Silvestre de Benicarló

TEXT: ca**baixmaestrat**

El club d'Atletisme Baix Maestrat-Carns Ros, va acomiadar-se de l'any 2.003 organitzant la 26ª edició de la carrera popular Sant Silvestre. De les quasi dues-centes persones inscrites, van aconseguir acabar la prova 143, batent l'anterior record.

La sortida es va donar davant l'Ajuntament i després de recórrer els 2200mts pel circuit de costum, l'arribada estava situada a la plaça Sant Bertomeu Les dates nadalniques i festives es van fer paleses en la prova i nombrosos atletes (alguns no tant, però ...) disfressats van saber donar-li eixe

puntet d'humor que fa que siga la carrera més popular del calendari benicarlando.

CLASSIFICACIONS:

Categoria Absoluta Masc.

- 1er. Javier de la Fuente, 6'33", BM-CRos
- 2n. Guillerma Palau, 6'36" del Barça
- 3er. Jesús Gellida, 6'40" del BM-CR
- 4t. Antonio Castro, 6'41" del BM-CR
- 5è Eduardo Ribera, 6'42" del BM-CR

Categoria Absoluta Fem.

- 1ª Carla Ranchera 8'35" del Vinaròs
- 2ª Pili Prades 8'40" del BM-CR
- 3ª Alba Sánchez, 8'55" del Vinaròs

del Vinaròs

- 4ª Yessica Lores, 9'00" del BM-CR
- 5ª Elena Pardo, 9'02" del Vinaròs

Veterans

- 1er. Jesús Flores Baix Maestrat-CR

Veteranes

- 1ª Rosa Lourdes del Baix Maestrat-CR

Infantil/Cadet Masc.

- 1er. Adrià Badí. Baix Maestrat-CR

Infantil/Cadet Fem.

- 1ª Isabel Fabregat, Baix Maestrat-CR

Benjamí / Alevi Mas.

- 1er. Francisco Ferrer del Baix Maestrat-CR

Benjamí / Aleví Fem.

- 1ª Yessica Lores, Baix Maestrat-CR

CROSS D'ALCOI

El dia 4 de gener es va celebrar a la ciutat d'Alcoi el Cross puntuable per la selecció autonòmica. Amb un circuit molt dur, segons l'opinió dels atletes del Club Atletisme Baix Maestrat que el van correr, les posicions dels que van participar, foren les següents:

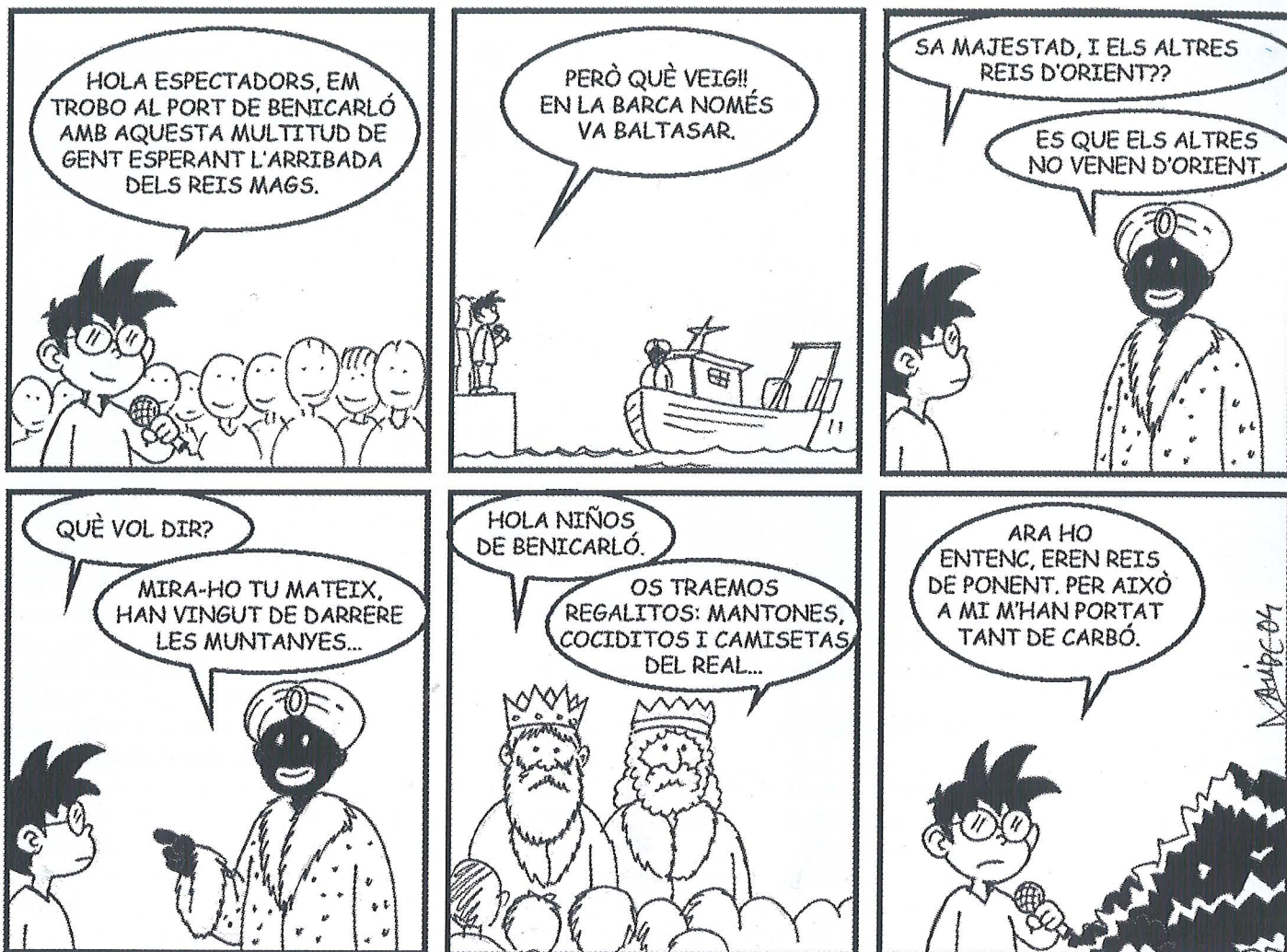
Categoria Senior, Jesús Gellida 14è del Baix Maestrat. Agustí Pérez 25è Baix Maestrat

Categoria Junior, Guillerma Palau 6è del Barça

Categoria Juvenil Antonio Castro del Baix Maestrat

Categoria Cadet, Javi Palau 25è del Baix Maestrat

La Veu de Benicarló
 amb l'esport local
subscriu-te !!

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ